

מ"ת 50509/06/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד רשק

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 50509-06-22 מדינת ישראל נ' רשק(עציר)
תיק חיצוני: 295786/2022

בפני כבוד השופט אוהד גורדון
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד לידאני
מחמוד רשק (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מוחמדיה

החלטה

בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים

1. כתב האישום (המתוקן) כנגד המשיב כולל שישה אישומים.

באישום הראשון מיוחסות למשיב עבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין.

כפי הנטען, במהלך שנת 2019 פראס אלחשים (להלן: "**פראס**"), תושב שטחי הרשות הפלסטינאית, העביר לידי המשיב רובה מסוג M-16 שהוסב לנשק שבכוחו להמית (להלן: "**הנשק**") ואמר לו כי הנשק תקול ויש לתקנו. המשיב לקח את הנשק אל מופיד רשק (להלן: "**מופיד**"), המתגורר בעזריה, שתיקן את הנשק תמורת 700 ₪.

באישום השני מיוחסת למשיב עבירה של עסקה אחרת בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין.

כפי הנטען, במהלך שנת 2019, פאיז קוואסמה (להלן: "**קוואסמה**") פנה אל המשיב וביקש ממנו למכור עבורו רובה M-16 שהוסב לנשק שבכוחו להמית. המשיב פנה אל פראס והציע לו לרכוש את הנשק. בעקבות פנייתו רכש פראס את הנשק מקוואסמה תמורת 45,000 ₪. המשיב קיבל עבור העסקה 3,000 ₪.

באישום השלישי מיוחסת למשיב עבירה של ניסיון עסקה אחרת בנשק, לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין. כפי הנטען, ביום 29.10.21 ביקש פראס מהמשיב למכור עבורו רובה מסוג M-16 ואקדח 9 מ"מ בסכום של 22 אלף ₪. המשיב טען שהסכום גבוה והשניים דנו בכך. בסמוך שלח חשים למשיב תמונות של כלי הנשק. בהמשך הציע המשיב למחמד עבדין (להלן: "**עבדין**") לרכוש את הנשק והעביר לו את התמונות. עבדין שאל את

המשיב למחיר הנשק, אמר שייתכן כי ירכוש את האקדח עבורו, ביקשו שלא לספר על שיחתם לאיש והשניים שוחחו על האפשרות למכור את הרובה לאחר מכן. המשיב פנה לפראס, אמר לו שהוא רוצה לרכוש את האקדח ב-9,000 ₪ ופראס הסכים. המשיב חזר לעבדין, עדכנו במחיר ושאל אם הוא מעוניין. בהמשך הנחה אותו לעמוד בקשר ישיר מול עבדין.

באישום הרביעי מיוחסת למשיב עבירה של קשירת קשר לרכוש נשק, לפי סעיף 499 בצירוף סעיף 144(א) לחוק העונשין. כפי הנתען, ביום 5.11.21 פנה המשיב לעבדין וקשר עמו לרכוש נשק. המשיב שאל את עבדין אם יש לו נשק מקורי למכור למשיב, עבדין שאלו האם הוא מעוניין ברובה M-16 או באקדח והמשיב ענה שהוא מעוניין ברובה. עבדין השיב שברשותו נשק מוסב למחצה בעלות של 60 אלף ₪ ונשק מקורי ב-92 אלף ₪. המשיב אמר לעבדין שיבדוק את העניין.

באישום החמישי מיוחסות למשיב עבירות של החזקת חלקי ואביזרי נשק לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין ונשיאת חלקי ואביזרי נשק לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק העונשין. כפי הנתען, עובר ליום 17.5.22 לקח המשיב מפראס שתי פצצות קול, קנה נשק, מכלול נשק וכוונות נשק.

באישום השישי מיוחסת למשיב עבירה של קשירת קשר לייצור נשק לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין. כפי הנתען, עובר לחודש פברואר 2022 פנו אל המשיב מחמוד טוראקי (להלן: "טוראקי") ורשיד רשק (להלן: "רשיד") וביקשו ממנו להסב רובה חרוזים דמוי M-16 לנשק שביכולתו להמית, במטרה למכור אותו. במהלך חודש פברואר 2022 פנה רשיד למשיב והשלושה קשרו קשר, להסב את הרובה לנשק שבכוחו להמית. במסגרת הקשר נפגשו השלושה בעזריה שאז העביר טוראקי למשיב את הרובה וביקש להסב אותו. המשיב ציין כי ניתן להסב את הרובה לנשק אך הדבר ייקח זמן רב, ולצורך זה לקח את הרובה לביתו.

לאחר מכן נפגש המשיב עם טוראקי ורשיד ואמר להם שביכולתו למכור את הרובה מבלי להסב אותו לנשק, טוראקי ורשיד סרבו. בתגובה אמר להם המשיב כי הסבת הרובה תעלה כסף, השניים אמרו כי יעבירו לו את הכסף בהמשך והמשיב לקח את הנשק לביתו. עוד פנה המשיב למופיד וביקש ממנו להסב את הרובה לנשק אולם מופיד סירב. במהלך מרץ 2022 נעצר טוראקי ולבקשתו העביר המשיב את הרובה לידי המשטרה.

ראיות לכאורה

2. ההגנה אישרה קיומן של ראיות לכאורה לאישום השישי וחלקה על קיומן ליתר האישומים. לאחר בחינה, לא אוכל לקבל עמדה זו.

3. הראיות כנגד המשיב מושתתות על הודאותיו בצירוף ראיות תומכות לחלק מן המעשים בהם הודה.

בכלל זה, בהודעה מיום 13.6.22 סיפר כי משנת 2012 "החלטתי לקנות נשק בשביל סחר" והציג תחילה התרחשות משנים עברו שלא נכללה בכתב האישום (רכישת רובה M16 ב-2012 תמורת שני רכבים, ומכירתו כשנה לאחר מכן ב-80 אלף ₪). אז המשיך ופירט מקרים. בכלל זה, על המעשים מושא האישום הראשון והאישום השני סיפר בשורה

11 לאותה הודעה. על המעשים מושא האישום החמישי - בשורה 12. בהודעת-המשך מיום 19.6.22, בשורות 7-11 סיפר על המעשים מושא האישום השלישי וזאת לאחר שהוצגה בפניו התכתבות שלו עם פראס ועם עבדין (שתדון בהמשך ההחלטה). כשהוצגה בפניו התכתבות נוספת עם עבדין, מסר על המעשים מושא האישום הרביעי (שם, ש' 12-13). בנוסף, בהודעה קודמת מיום 8.6.22 מסר המשיב על המעשים מושא האישום השישי ולשאלת החוקרים הבהיר, כי להבנתו מהלכי טוראקי ורשיד לפי אישום זה נעשו לשם "סחר ולא דיברנו בנושאים צבאיים בכלל הבנתי מהם שרצו להרוויח כסף מהנשק" (ש' 13-15).

4. להודאה שכזו נדרשים תימוכין ברמה של "דבר מה". הם מצויים, ראשית, בהודעתו של טוראקי שאישר כי מסר למשיב את הרובה הנדון באישום השישי, הגם שהכחיש שעשה זאת לצורך הסבת הרובה וטען שרצה "לזרוק" אותו (הודעת טוראקי מיום 22.6.22). נתון נוסף שאינו במחלוקת הוא כי לאחר מעצרו של טוראקי הועבר הנשק מן המשיב למשטרה, בתיווך עו"ד מחמוד.

תמיכה נוספת מצויה בהתכתבויות והודעות טלפוניות בין המשיב לפראס ובין המשיב לעבדין. לצד ההודעות שבחומר אפנה למזכרו של כאמל פלאח מיום 30.6.22, המתעד את פריקת הטלפון של המשיב ומתמלל הודעות קוליות שנמצאו עליו, וכן למסמך "מיצוי ראיתי ממכשיר מדיה" המפרט את הקשר הטלפוני בין המשיב לבין השניים הנזכרים לעיל. בהקשר זה אציין, כי נוכח טענות ההגנה בנושא הציגה המבקשת לאחר הדיון את מסמכי התפיסה של מכשיר הטלפון של המשיב והחיפוש בו. להגנה ניתנה האפשרות להגיב להם, מה שלא עשתה.

במסגרת תקשורת זו מצוי שיח בין המשיב לגורמים הנזכרים לעיל בדבר המהלכים מושא האישומים השלישי והרביעי. כך לדוגמה שיח של המשיב עם פראס אודות כלי הנשק מושא האישום השלישי ("רוצה את הקטן. הקטן 9 נכון... אך יקר 22"), וקבלה של המשיב מפראס את תמונות כלי הנשק תוך העברתו לעבדין. השיח של המשיב מול עבדין מציג אמירות כגון "כמה זה", "תן לי לבדוק יכול להיות שיקח את האקדח אלי אישית", "רוצים להעיף את הגדול במחיר שאנחנו נקבע", "אמרתי לו שזה 9, מה אתה אומר" "יש משהו מקורי/אורגניל - כן - גדול או קטן - גדול - אך חצי חצי - כמה - 60 - יש מקורי - יש פייבר בסביבות 92 - מקורי - כן - תן לי לבדוק יא גבר".

5. את טענת ההגנה, כי בנסיבות אלה על המבקשת להראות "דבר מה" לכל אישום בנפרד, אין לקבל. דרישת ה"דבר מה" נועדה להתמודד עם החשש הנלווה לביסוס הרשעה על הודאה וזאת בדרך של הצגת ראיה נוספת המעידה כי המודה לא בדה את ההודאה מליבו. על רקע זה, נפסק כי מקום בו אדם הודה בשורת מעשים אין בהכרח צורך ב"דבר מה" נפרד לכל מעשה ומעשה:

"אין בידי לקבל את הטענה, כי 'דבר מה' כמו חוות דעת המומחית... מצטמצם אך לחיזוק אישום זה שאליו נדרשת חוות הדעת, והוא בלבד. בע"פ 4209/94 פלישטייב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) נסקרו (מפי השופט טל) הגישות השיפוטיות בשאלה האם חיזוקים להודעה שנתקבלה על פי סעיף 10א הנוגעים לפרטי אישום מסוימים, 'יכולים לפרש מצודתם גם על אישום שלא נמצא לו חיזוק ישיר'. הפסיקה כללה גישות שונות בענין זה, המתוארות באותו פסק דין: גישת הנשיא שמגר כי אין צורך בחיזוק המכוון לכל מעשה, אלא לחיזוק אמינותה של ההודעה בכללה (ע"פ 944/80 שהמי נ' מדינת ישראל) פ"ד לה (4) 62, 72; ולעומתם השופט גולדברג, שסבר (ע"פ 241/87 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(1) 743, 767), כי אמת המידה היא 'בזיקה הפנימית או בקרבה העניינית שבין העבירות', שבהעדרה אין לומר שחיזוק לאחת העבירות ראוי שישמש לעבירה אחרת... בענייננו שלנו, כמו בפרשת פלישטייב, גם לשיטתה של הגישה המחמירה יותר קיימים גם קיימים זיקה פנימית ומכנה משותף בין עבירותיו של המערער, שעניינן כולן התרסה בעלת אופי לאומני אשר מצאה ביטוי אגרסיבי במעשי הצתה ונסיון להצתה, הכנת בקבוקי תבערה ושאר העבירות שנמנו לעיל (ע"פ 378/03 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 9 (21.4.05)).

6. הודאותיו של המשיב במעשים מושא האישומים השונים מציגות מכנה משותף של עיסוק חוזר בנשק, כשלמעשים השונים קווים משותפים כגון סוגיית הסבת כלי נשק לירי "חי" אשר עולה ברוב האישומים, העיסוק אל מול דמויות חוזרות (כדמותו של פראס הנוגעת לאישומים 1,2,3,5, דמותו של מופיד הנוגעת לאישומים 1

ו-6, או דמותו של עבדין הנוגעת לאישומים 3 ו-4), או העובדה שכלל המעשים בוצעו לכאורה בתקופה שבין 2019-2022 (על רקע החלטת המשיב משנת 2012 להיכנס לעיסוק בתחום, עליה סיפר בהודעה מיום 13.6.22 כמצוטט לעיל). בנסיבות אלה, ומשאין טענה או יסוד להניח כי המשיב בדה מליבו אישומים ספציפיים דווקא, הרי שלפי שתי הגישות שנסקרו בעניין **פלוני** די בראיות התמיכה הקיימות לאישומים 3, 4 ו-6 כדי לספק "דבר מה" לכלל הודאתו של המשיב על האישומים שנגזרו ממנה, ואין לדרוש "דבר מה" נפרד לכל אחד ואחד מן האישומים. כך לכל הפחות בשלב הראיות-לכאורה.

אציין שעיינתי בהכרעת הדין של בית משפט זה בת"פ 8868-12-21 אליה הפנתה ההגנה בהודעה שהוגשה לאחר הדיון, ואין בה לשנות ממסקנותי.

7. גם את טענת ההגנה כי המשיב חזר בו מהודאתו לא אוכל לקבל. תחילה, אין בחזרה מהודאה לשלול בהכרח את משקלה. שנית ועיקר, הטענה אינה שלמה: המשיב טען אמנם כי שיקר כשאמר שעסק בסחר באמל"ח, אך טענה זו שלו מופיעה בתחילת ההודעה מיום 8.6.22 וזאת לפני שמסר את הודאותיו-הודעותיו שנסקרו לעיל, ולפני מידע מפורט נוסף שמסר אודות פעולות נוספות שלו, כגון ירי שביצע בנשק במהלך מסיבת סיום של בת אחיו (שם, ש' 38), או כספים שנתן לרכישת זיקוקים הגם שהושב לו, וכיצד ראה אחרים שבשמותיהם נקב יורים זיקוקים לעבר בתי יהודים והנחה אותם "שיתפזרו וברחו ושלא ידברו בעניין שלא יחשפו" (שם, ש' 36-30). עוד יציין שהמשיב מסר דברים דומים בחקירת שב"כ אודות המעשים מושא כתב האישום (זכ"ד מחקירותיו מן הימים 8.6.22 ו-19.6.22).

זאת ועוד, לאחר הודאותיו הנזכרות לעיל, בחקירה נוספת שנערכה ביום 22.6.22, דווקא השמיע המשיב אמירות התומכות בהודאתו. תחילה, כשהוצג לו שטוראקי מכחיש שביקש מהמשיב להסב נשק וטוען שהפקידו אצל המשיב "כפיקדון", השיב "הוא ביקש ממני להסיבו... שם אותו אצלי בכדי להסיבו" (ש' 9-6). בהמשך החקירה שמר על זכות השתיקה - אקט שאין בו בהכרח חזרה מן ההודאה ועשוי לחזק את ראיות התביעה. את החקירה באותו יום סיכם בדברים המתיישרים עם ההודאה בהם הביע חרטה "על כל דבר... ואני רוצה להתעסק שום באמל"ח והדברים הנוספים שסיפרתי עליהם..." (ש' 47).

8. גם את טענת ההגנה כי המעשים בוצעו "בצחוק" (וזאת על יסוד אמירות ברוח זו של המשיב בהודעותיו) לא אוכל לקבל. הטענה לא הולמת, על פני הדברים, את ריבוי המעשים והפירוט המופיע בהודאות המבקש ואשר מעיד על טיב המהלכים. כך למשל ההתייחסות לסוגים שונים של נשקים, מחיריהם (בגובה של עשרות אלפי שקלים), והשימוש בעגה ייעודית - למשל בהתייחס לנשקים שהוסבו לפגוע באדם כ"חברונים" (הודעה מיום 13.6.22 ש' 11, הודעה מיום 16.6.22 ש' 13). כך גם אמירות המשיב אודות זהות המוכרים והרוכשים הפוטנציאליים לרבות אישורו כי באחד המקרים חיפש לרכוש נשק לעצמו (שם). לכן, אין בטענה זו לגרוע מן המשקל שיש לייחס להודאות המשיב, לצורך בחינת הראיות-לכאורה.

9. כל אלה מקימים ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.

עילת המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

10. הלכה היא כי מעורבות בעבירות נשק מעידה על מסוכנות רבה (ואף מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית), שכלל מצריכה את מעצרו של המעורב עד לתום ההליכים ושרק בנסיבות שאינן שגרתיות ניתן להפיגה בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני. ראו למשל בש"פ 5419/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.7.16), בש"פ 4244/18 סח'ניני נ' מדינת ישראל (13.6.18), בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.11), מ"ת (מחוזי חי') 18951-02-19 מדינת ישראל נ' הוארי (26.3.19). למרבה הצער, "תזכורות" בדבר הטעם להלכה

זו חוזרות ופוקדות את המציאות הישראלית, באירועי הרג ופגיעה המבוצעים באמצעות נשקים בלתי חוקיים ואשר ממחישים את הסיכון לציבור אשר גלום בעבירות הנדונות.

11. עניינו של המשיב אינו ממין המקרים בהם, למרות שמדובר בעבירות נשק, ניתן להסתפק בחלופת מעצר. המדובר במעורבות לכאורה בשורת אירועים הקשורים בנשק. גם אם אינם כוללים עבירה של סחר שהמשיב ביצע בעצמו, הם ממקמים את המשיב בליבו של העיסוק בנשק הבלתי חוקי. זאת, כגורם אליו פנו אחרים לצורך מכירת ורכישת נשק, תיקון כלי נשק, והסבת רובים לכלי נשק שבכוחם להמית. האישומים מציגים לכאורה עיסוק, לאורך שנים, בסוגים שונים של כלי נשק, בשווי-כסף בלתי מבוטל ואף תוך גזירת רווח כספי בידי המשיב מאחת העסקאות. כמובא לעיל, המשיב גם סיפר בהודעתו על עסקת סחר שביצע בעבר (הגם שלא נכללה בכתב האישום).

כל אלה מציגים מסוכנות בעצמה של ממש, המחייבת מעצר מאחורי סורג ובריה. כך למרות העדרן של הרשעות קודמות והיות המשיב בעל משפחה.

12. לא מצאתי בטענות ההגנה העוסקות במעורבים אחרים עילה לשנות מהכרעתי זו. פראס ועבדין נעצרו והועמדו לדין, ועניינם קבוע להמשך דיון בבקשה למעצרו עד לתום ההליכים. אי-העמדתם לדין של מעורבים נוספים הוסברה בידי המבקשת בשיקולים ראייתיים ובפרט בקושי להשתמש נגדם בהודאות המשיב ללא חיזוק ראייתי. בנסיבות אלה ונוכח עצמתה של עילת המעצר, איני סבור שיש לתת לטענות האמורות ביטוי בדרך של שחרור המשיב ממעצר.

13. לבסוף, איני סבור שיש להפנות את המשיב לשירות המבחן. מהטעמים שהוצגו לעיל, איני סבור כי חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני הולמים את עניינו, ובנסיבות אלה אין מקום להזמנת תסקיר מעצר (בש"פ 2740/18 אזולאי נ' מדינת ישראל (16.4.18), בש"פ 2649/11 עוואדה נ' מדינת ישראל (14.4.11)).

14. אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. זכות ערר כדין.

ניתנה היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022.